

עמי רוטברג, Hillel Day School of Metropolitan Detroit . המורה: ניבה וילנר.

הילד החדש

יום אחד ילד חדש בא לבית הספר. הילד בא מארץ אחרת. הוא מדבר בשפה אחרת. אין לילד חברים, הוא לבד ועושה דברים שונים כי הוא לא מכיר מה עושים הילדים במקום החדש שלו.

הפעמון מצלצל וכל הילדים רצים החוצה מהכיתות שלהם.

הילד נשאר לשבת לבד בכיתה. הוא לא יודע מה לעשות עכשיו. המורה אומרת לו ללכת החוצה ולשחק עם הילדים בהפסקה. הילד הולך החוצה אבל הוא עוד פעם לבד כי אין לו חברים. הילד עצוב מאוד והוא הולך לחדר אוכל לאכול ארוחת צהריים. גם עכשיו הילד יושב לבד על יד השולחן. הוא פותח את תיק האוכל שלו ואוכל בשקט סנדוויץ עם גבינה ותפוח ירוק שהוא הביא מהבית. הילד אוכל בשקט ומסתכל סביב.

יש ילדים אחרים בחדר האוכל הם מסתכלים על הילד אבל לא מדברים אליו ולא יושבים לידו כי הוא שונה.

יש ילדים שאוכלים אוכל מהבית ויש ילדים שקונים אוכל בבית הספר.

ילדה אחת קונה מרק בצלחת והולכת לשבת עם חברות שלה. בדרך לשולחן שלה היא נפלה וכל המרק נשפך על הבגדים היפים שלה. כמה ילדים צחקו עליה. כמה ילדים הסתכלו אבל רק הילד החדש רץ אליה לעזור לה. הוא נתן לה מפיות לנגב את הבגדים שלה. הילדה אמרה לילד "תודה שעזרת לי" והלכה לכיתה. הפעמון מצלצל והילד הולך לכתה שלו. הילדה הייתה בכיתה שלו ואמרה לו: "שלום, בוא לשבת לידי." הילד מבין והולך לשבת על יד הילדה. עכשיו הילד מחייך, הוא מאוד שמח.

בסוף היום הילד רץ הביתה ואמר להורים שלו "היום היה בסדר, עכשיו יש לי חברה אחת!" ההורים שלו שמחים שטוב לו במקום הזה.

ביום השני בבית הספר, בדרך לכתה ילדים אמרו לו: "שלום." הילד היה מאוד שמח כי הוא לא מרגיש לבד.

בהפסקה ילדים משחקים איתו בכדורגל והם ראו שהוא שחקן טוב. ובחדר אוכל הילדה יושבה איתו בשולחן ואז עוד ועוד ילדים באים לשבת איתו. הילדה אמרה לו: "אתה רוצה להיות בקבוצה שלנו לשחק כדורגל?" הילד מרוצה שהם רצו שהוא יהיה בקבוצה שלהם. והוא ענה: "כן."

בסוף היום הילד הלך עם הקבוצה למגרש לשחק כדורגל. ומאז הילד היה חבר טוב עם כל הילדים בכיתה.

הילד היה שמח כי הוא והילדים בחרו באור.